

ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ
ΤΗΣ ΦΥΜΑΤΙΩΣΕΩΣ

ὀμολογίας τῶν ξένων καὶ τῆς ἑ-
 νικὸν χαρακτῆρα προσλαβούσης ἐ-
 ροταστικῆς πομπῆς· βλέποντες εὖ
 πλέον τοῦς Ἀγγλοὺς ὑπαλλήλους ἰ-
 σταμένους ἀσκεπεῖς κατὰ τὴν δι-
 ἀρκειαν τοῦ Ἐθνικοῦ ὅψεοι οὐδέ-
 λως παιδαγωγοῦνται ἐν ᾧ παρα-
 τηροῦντες ἐτι κρίνεται ἀναγκαῖ-
 ος παρὰ τὸν Ἐθνικὸν καὶ ὁ Ἀγγλι-
 κὸς εἰς καθαρῶς Ἑλληνικὴν ἐροτὴν
 ὕμνος οὐσιωδῶς βλάπτονται ὀλέθριον
 διδασκόμενοι πρᾶγμα πρὸς νοθείαν
 τῶν ἑλληνικῶν συναρτίσεων καὶ
 πανηγύρεων· ἀτέχως δὲ ἀκούουσι
 τὴν ὑποκριτιαν οἱ διατεινόμενοι ἐτι
 δὲ ἰννοοῦσι τάποτελέσματα τοιού-
 των γεγονότων ὅποια τυγχάνουσι
 τῇ ἐν Μόρφῳ ἐκτυλιχθέντα.

Καὶ τὰ ὑπὲρ τῶν Ἀγγλῶν δ' ἐγκώμια διατὶ ἐλέγχθησαν, ἡ προεδρεία εἰς τὰ ἐγκαίνια πρὸς τι ἐδόθη εἰς αὐτοὺς καὶ ὁ Ἀγγλικὸς ὕμνος διατὶ ἀντήχησεν εἰς ἀμιγῶς Ἑλληνικὴν πανήγυριν; διότι κατὰ τὸν συνεργάτην τῆς Ἀ' Ἐλευθερίας «Παραπεδιατοῦ» οὗτοι ἀπάσῃ δυνάμει ἐβοήθησαν καὶ παρέσχον πᾶσαν δυνατὴν εὐκολίαν ὑπὲρ ἀνεγέρσεως τοῦ περιλάμπρου κτιρίου... ἡ πάσῃ δυνάμει αὕτη βοήθεια καὶ αἰετοῦ εὐκολίαι συγκεντρωνοῦνται εἰς τὸ δτι οἱ κ. κ. Διοικητῆς καὶ Ἀρχιεπίσκοπος συντέλεσαν εἰς τὸ νὰ παρασχεθῇ εἰς τὴν κοινότητα Μόρφου δάνειον 250 λιρῶν!! ὑπὲρ τοῦ ἀρρεναγωγείου· ἀποροῦμεν λέξωμεν διὰ νὰ ἐκφράσωμεν τὸν οἶκτον ἡμῶν πρὸς πρόσωπα θεωροῦντα δάνειον ὅσο ἐκατοντάδων λιρῶν ὡς δικαιοσύνην βλαπτικὴν ὅπως γονυπετεῖς ἐκδηλώσωσιν οἱ εὐεργετηθέντες! τὴν εὐγνωμοσύνην αὐτῶν καὶ τιμῶσιν τοὺτους ὡς ἤρμοξε μόνον· εἰς ἐξελούσας ἐθνικὰς ἢ θρησκευτικὰς κορυφάς· καὶ αὐτοὶ οἱ Ἀγγλοὶ ὑπάλληλοι ἐσωτερικῶς θὰ ἐμυκτηρίσαν ὠρισμένως τὴν κορυφότητα τῶν προσώπων ἅτινα συνεκινήθησαν τοσοῦτον διὰ πράξιν πλέον ἢ ἀσήμαντον καὶ λόγου ἀπλοῦ ἀναξίαν. Ἐάν τοσοῦτον εὐκόλως ἀποφασίζωμεν ὅπως ἐδιαφορῶμεν διὰ τὴν ἐθνικὴν ἡμῶν ἀξιοπρέπειαν θέοντες ταύτην ὑπὸ τοὺς πόδας τῶν τυράννων ἡμῶν τί θὰ ἐπράττομεν ἄρα γε κ. «Παραπεδιατε» ἐάν ἡ χρυσοφόρος χεὶρ τῶν τυράννων ἡμῶν ἐφαινετο τῷ ὄντι γενναία εἰς ὀλικὰς παροχὰς καὶ ἀνῆγειρεν ἐξ ἰδίων ἐλῶν χρημάτων μεγαλοπρεπῆ μεγάρων ἀνά τὰς πόλεις καὶ τὰ χωρία; Ἀπὸ τίνος Ἑλικῶνος ἄρα γε θὰ ἐζητεῖτο τότε ἡ ἐμπνευσις πρὸς ἀνταξίαν τῆς Ἀγγλικῆς γενναιοδωρίας ἐξῴμνησιν καὶ τίνες θαυροὶ καὶ παιδᾶνες θὰ ἐτονίζοντο ὑπὲρ τῶν ἐργατῶν τῆς δωρεᾶς ὑπὸ διδασκάλων ὁμοίων πρὸς τοὺς ἐν Μόρφῳ ἂν βεβαίως πρὸς στιγμὴν ὑπεθέτομεν δτι ὑπῆρχον καὶ ἄλλοι τοιοῦτοι ἐν Κύπρῳ;

Ἐν τούτοις ὁ συνεργάτης οὗτος
τῆς ἀνεξαρτητοῦ « Ἐλευθερίας » ἐκ-
διαζών δικαιολογίαν τῆς ἀναρμόστου
ὀλίγων Μορριτῶν συμπεριφορᾶς ἐξ
ἀσημάντου τελείως ὀλικῆς ὑπόστη-
ρίξεως ἐκ μέρους ἀνθρώπων ἔχόν-
των ὡπωσδήποτε ἀπὸ θέσεως καὶ
καθήκον πρὸς τούτο, ἔχει τὸ θρα-
σὺς νὰ συκοφαντῇ τὴν λαϊκὴν ἐξε-
γερσιν διὰ τὸ σχετικὸν ἐπεισόσιον
ὡς ὀφειλομένην εἰς πρόσωπα ἔγει-
ροντα τρικυμίαν ἐν ποτηρίῳ ἢ δὲ
ρίξοσπαστικὴν (sic) α' Ἐλευθερίαν λέ-
γει ὅτι δὲν ἐννοεῖ διόλου τὸν πατρι-
ωτικὸν παροξυσμὸν τῆς ἡμετέρας ἐ-
φημερίδος διὰ τὴν ἐν λόγῳ ὑπόθε-
σιν. Ἀλλ' οἱ ἐπικριταὶ τοῦ « Κυπρ.
Φύλακος » οὗτοι πῶς κανονίζουναι τὴν
δημοσιογραφικὴν αὐτῶν πορείαν καὶ
διὰ τίνος πλάστιγγος σταθμαίζοντες
τὰ γεγονότα υποβάλλουσι ταῦτα ἐν

πρὸ τὸν δημασίον ἔλεγchon; εἶναι ἐ-
κείνοι οἵτινες δι' ἰδίους λόγους ἀφι-
έρωσαν ἐπανηλειμμένως ὁλόκληρον
σχεδὸν τὴν πρώτην σελίδα τῆς «Ε-
λευθερίας» διὰ νὰ καταδείξωσιν θα-
νάσιμα! ὀλισθήματα μισθοῦ εἰς
αὐτοῦς χρονογράφου ἐπὶ ἑβδομάδας
συναγωνιζόμενοι πρὸς τούτο, διευ-
θύνται, συντάττειται καὶ συνεργάται
ἐγείροντες πάταγον ἀσυνήθως δει-
νον. Εὐκόλως δὲ ἡλελομεν παραθέ-
σει καὶ ἄλλα παραδείγματα τῆς θο-
ρυβοποιοῦ δημοσιογραφίας τῆς «Ε-
λευθερίας» ἐάν τὸν παρόντα χώρον
δὲν προωρῶμεν διὰ σπουδαιότερα
ζητήματα.

Τὸτο μόνον τονίζοιμεν ὅτι τὸν «Κυπρ. Φύλακα» δὲν ἐξεγείρουσιν ἐμὴ ζητήματα ἅτινα διατελοῦσι—τοῦλάχιστον κατὰ τὴν ἀντιλήψιν αὐτοῦ—εἰς στενὴν συνάφειαν πρὸς τὰ σπουδαία τῆς ξενοκρατουμένης ταύτης νήσου συμφέροντα περὶ ὧν προμαχεῖ ἀδιαφορῶν μετὰ παραδειγματικῆς—ἃς ἐπιτραπῇ εἰς ἡμᾶς νὰ εἰπωμεν—αὐταπαρνήσεως. ἂν συνεπάγεται εἰς ἐκείτον βλάβας καὶ ζημίας θαυμάσιον τε τὴν προκειμένην ὅ ὑποβесιν ἀνῆγαγεν εἰς περιωπὴν ἔθνικοῦ ἐπεισοδίου, διότι ὑπέλαβεν ἀπαράβατον καθήκον ὅπως πατάξῃ, ὀλεθρίας ξενολατρίας ἐκδηλώσεις καὶ δὴ εἰς κοινότητα χωριτικὴν ὅπου αἱ ξενικαὶ βολαὶ δύνανται νὰ ἔχωσιν ἐπιτυχίαν εὐκολωτέραν.

Ἡσθάνθημεν τοσαύτην διὰ τὰ ἐν Μόρφου γενόμενα ἀγανάκτησιν καὶ λύπην συγχρόνως ὅσας ἠέλομεν αἰσθανθῆ ἂν ἠκούομεν δι' ὀρθόδοξου Ἑλληνέπαιδος ἀνάδοχου προσεκλήθη Ἀγγλος ὑπὸ εὐτελῶν γονέων ἐπιδιωκόντων οὐλικὰς ἐξ ἐκείνου παροχὰς τὸ Ἑλληνικὸν ἀρρεναγωγέον Μόρφου διὰ τῶν ἐγκαινίων τρόπον τινὰ θὰ ἐλάμβανε τὸ ἑθνικὸν βάπτισμα δι' οὗ θὰ μετεβάλλετο εἰς ἱερώτατον καὶ σεμνιώτατον τῶν Ἑλληνίδων Μουσῶν ἐνδιατήρημα, ἐκκλησιαστικὴ δ' ὤψηρξεν ἡ ἀτυχὴς ἔμπνευσις τοῦ Δημάρχου καὶ τῶν φίλων αὐτοῦ ὅπως ἀναδοχὸς κατὰ τὴν τελετὴν καλέσωσιν Ἀγγλους περιφρονούντες οὕτω πάντας τοὺς ἐπιστημοὺς Ἑλληνας ἄνευ κομματικῆς ἀποχρώσεως τυπικὴ ἀφροσύνη ἐκδηλοῦται καὶ πρέπει νὰ ἐκδηλωταὶ πρὸς τὰς πολιτικὰς ἀρχὰς ἀλλὰ πρὸ τούτου πρέπει νὰ ἐπιδεικνύεται ὁ δὲν σεβασμὸς πρὸς τοὺς ἐκ τῶν ὁμοφυλῶν κατεχόντας ἀξιώματα κοινωτικά· ἄλλως τε ἡ συνήθεια ἐπιβάλλει ὅπως καλῶνται μόνον αἱ ἐν τινι κοινωσίᾳ ὀριστάμεναι ἀρχαὶ οὐχι ὁ ἐξ ἄλλων μερῶν ὁπρὸς καθιστὰ ἀπειρώς μείζονα τὴν σημασίαν τῆς προσκλήσεως.

Ἄν αὖ εἰς Μαρροῦ δὲν ὑπηρε-
τῶσιν Ἀγγλοὶ ἢ αὖτο πλεον ἢ
ἄρκετον ἵνα τιμηθῇ ἡ τελευτὴ τῶν
ἐγκαινίων μόνον διὰ τοῦ Δημαρχοῦ,
προεδρευόντος τούτων καὶ τῶν λοι-
πῶν κοινωτικῶν ἀρχῶν τῆς χωμο-
πόλεως.

“Όσον αφορά τὰς κατὰ τῆς ἐθνικῆς μερίδος μορφῆς τῆς ἀνεξαρτητοῦ ! «Ἐλευθερία» κατὰ πλῆθος συνανταντιζόμενας πρὸς τὰς τῆς περιότητος «Πατριδος» θεωρομέν ἀσχολήθῃ, προσεχῶς στερούμενοι τῆς γλώσσας.

Τὸ καθ' ὡπαιστικὸν καὶ καθάριον Κου-
μειό, «Ο ΝΑΡΚΙΣΣΟΣ» τοῦ
κ. Χριστοδούλου Κ. Φράγ-
κου γνωστοποιεῖ τῇ ἀσπίστυ μὲν κατὰ
τοῦ ἐπιγράμματος ὅτι μετεφέρθη προσωρινῶς ἀπὸ τῆς
ἱδδομάδος ταύτης εἰς τὴν κατὰστάσιν τοῦ
αἰ. Γεωρ. Ίωαννίδου ἐπὶ τῆς Κεντρικῆς
Ὁδοῦ, δηλαδὴ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ μέ-
ρους εἰς δὲ μέγιστον εὐρίσκατο.

Είπομεν ἀνωτέρω ὅτι ὤφειλον νὰ ἰδρωθῶσι εἰδικὰ βοσκοκομεία διὰ τὴν πρῶτην παιδικὴν ἡλικίαν· ἀλλὰ δὲν ἐβρῶσαμεν ἐν εἰς τὸ νὰ πραγματοποιήσωμεν τὸ μέσον τοῦτο. Ἐἵνα δυνατόν, ἀλλὰ δὲν εἶναι βέβαιον ὅτι ὁ ἐν οφθαλμισμός εἰς τοὺς παῖδας θὰ ἐπέφερε τὸ αὐτὸ ἀποτέλεσμα ὡς παρὰ τοὺς μόσχους. Ταῖς εἰδή των βῶαν εἰς τὴν φυματίωσιν εἰσὶν ἴαν προδιατεθειμένα καὶ ἴαν ἐνοφθαλμίσματα. Ταῦτα εἰς τὰς λέγουσι νὰ μᾶλλον ἐπιδεκτικὰ. Μία θεραπευτικὴ ἐπέμβασις τὰ ὀδηγεῖ εὐκόλως εἰς τὴν θύελλαν. Ἐχομεν λόγους νὰ πιστεῶμεν οὐχὶ μετὰ βεβαιότητος ὅτι τὸ ἀνθρώπινον γένος θ' ἀποκρίμβανεν τὴς αὐτῆς εὐεργετικότητος. Ἄλλὰ πῶς θύελλα νὰ βεβαιωθῶμεν ἄνευ κινδύνου; Ὁ Palmette ἐδημοσίευσεν ἐσχάτως πειράματα θίνα τείνουσιν εἰς τὸ ν' ἀποδείξωσιν ὅτι ἡ κατάποσις μικρῶς ποσότητος βακτηριδίων ἔστω καὶ φονευσμένων, εἶναι νοσηρὰ, καὶ εἰς αὐτοὺς τοὺς θύελλας ὀργανισμούς. Ἐν τέλει ἡ γαστροεντερικὴ ἡ δόσι δὲν εἶναι τὸ μᾶλλον κατάλληλον μέσον πρὸς ἐνοφθαλμισμόν· δὲν ὑπάρχει ὁμως ἄλλος τρόπος· δὲν εἴμεθα βεβαίαι τι καταπίνει καὶ τὸ ἀπορροεῖ ὁ μόσχος ἢ παῖς τῆς Παιδείας.

ὁσὰ ὁ μάχος ἡ παλαιὸν τι. Ἰατρο-
 δικὴ τὴ παήσις ἔστω καὶ καλοήθη-
 καὶ ἀνύποπτος τοῦ γαστροεντερικοῦ σω-
 λήγος δύναται ν' ἀλλάξῃ πάσας τὰς
 συνθήκας. Δὲν γνωρίζομεν τὴν ἰξίαν
 καὶ τὸν βαθμὸν τῆς ἀνοσίας, ἥτις δι-
 νάται οὕτως ν' ἀποκρίθῃ. Ἐχομεν βιά-
 σιν πειραματιζήν. ἀρεκτὴν ὅπως δια-
 γρῶσθωμεν τὸ ὑποπτον γάλα καὶ ὅπως
 ἐπιβεβαιώσωμεν ὅτι ἡ διὰ τῶν τροφῶν
 φτυματώσις ὑφίσταται, περιπλοὶν δὲ
 τοῦ εἶναι συνήθη τὴν ῥόσος μολύνουσαν
 παρὰ τῷ ἀνθρώπῳ· ἀλλὰ ἡ πειραμα-
 τικὴ αὐτὴ βίαις δὲν δικαιολογεῖ ἀπό-
 μῃ τοὺς διὰ τῶν τροφῶν ἐνοφθαλμι-
 σμούς. Ἀλλὰ τίς οἶδεν ἔαν ἴαται τίς ἐ-
 φεύγῃς δὲν θά ἔλθῃ νὰ πραγματοποιή-
 σῃ τὴν ἰδέαν τοῦ Calmette. Θε-
 ωρητικῶς ἡ ἰδέα αὐτὴ εἶναι ὀρθή· δὲ
 διὰ τῆς καταπόσεως ἐνοφθαλμίσ-
 δύναται νὰ εἶναι ἐκείνος ὅστις προκα-
 λεῖ τὴν μᾶλλον διάχυτον ἀντίδρασιν
 τῶν λευκοφακίων γαγγλίων καὶ τῶν
 προασπληκτικῶν φαγοκυτταρικῶν μέ-
 σων.

Ἄς ὑποθέσωμεν παῖδ' ὅν τι οὕτως
ἐνδιατώμενον· πρέπει ν' ἀκολουθήσῃ
τις αὐτὸ ἐπὶ μιαν εἰκαστείαν. ἔαν
δὲν γείνη φυματικὸν δὲν ἔπειτα ἐκ
τούτου ὅτι τὴν ἀνοσίαν αὐτοῦ ὄφελει
εἰς τὴν μέθοδόν ταύτην· εἰ δὲ γείνη
φυματικὸν δὲν· εἶναι ἀποδείξει· ἐναν-
τιον τῆς μεθόδου ταύτης, ἥδυνήθη ν'
ἀποκτήσῃ πολὺ ἀσθενή ἀνοσίαν διὰ τὴν
ἀνθέξιν εἰς βαρεῖαν μόλυνσιν, ἥ λιαν
βραχεῖαν διὰ τὴν ἀνθέξιν εἰς μεταγενε-
στέραν μόλυνσιν. Τὸ πείραμα θ' ἀλη-
θὲς περὶ αἵαν δολοχλήρον γενεῶν· ὁ κιν-
δυνὸς δὲν εἶναι μικρὸς· τὸ πρόβλημα
διὰ τὰ εἶδη τῶν βωῶν εἶναι τὸ νὰ δια-
τηρῇ τις ταῦτα ἀβλαβῇ μέχρι τῆς
ἡμέρας καθ' ἣν θὰ φράγομεν ταῦτα.
Ὁ ἄνθρωπος ἀπαιτεῖ ἀνοσίαν μεγα-
λητέρας προθυμίας. Δυνάμεθα νὰ
πειρασιπώμεν ἐπὶ τῶν ἀνὶ ὀρωπομόρ-
φων πιθήκων· ἀλλὰ ἀπὸ τούτων μεγάλους
ἀνθρωπομόρφους πιθήκους· τῆς Ἰση-
μερινῆς Ἀφρικῆς δὲν δυνάμεθα νὰ
φθάσωμεν εἰς τὸ συμπέρασμα ὅσον ἀ-
φορᾷ τῶν ἀνθρώπων τῶν ευκράων κλι-
μάτων. Καὶ ἐπὶ πόσον καιρὸν σχεδὸν
νὰ φυλάττῃ τις βίαν τοιούτων πιθήκων
ἐν αἰχμαλωσίᾳ! Πάντες ἐνθυμούμεθα
ὅτι ὁ Pasteur ἐπέκρινε τὴν ζήτησιν
ὅπως ἐρρωποσύνη ἐπὶ τῶν καταδικασθέν-
των εἰς θάνατον πειράματα ζῶντα δὲν
θὰ ἦσαν θανάσιμα, καὶ τὰ ὅποια θὰ ἐ-
γένοντο πρὸς ὠφελειαν ὅλης τῆς ἀν-
θρωπότητος.

Πάσαι αἱ μέθοδοι τῶν προληπτικῶν
ἐνός θαύματος ὅ' ἀντίπῳσιν εἰς
τὰς ὁρτὰς δι' ἐκείνας· καὶ διὰ τοῦτο τὸ
ὅτι θεὸς παρ' ἡμῶν εἶναι ἡ θεωρεῖα
ἡ τοῦ φυσικοῦ ἢ γενομένου ἐν τῇ
φύσει· ἐκείνης (α) ἀντιφαστικῶς ἐνο-
φολιμῶς τῶν βωῶν θά πέτρατε
καὶ ἐκταλῆθ' διὰ τῆς ὕψινης τροφῆς
ἡ μεγαλειότης τῆς μολεῖσεως τοῦ
ἀνθρώπου οὗτος ἐπὶν ὀρεῖν νέας θε-
ραπευτικὰς δοξμας, ἐκ τῶν ὁποίων
ὁ ἀνθρώπος δύναται νὰ ὤφραλῃθ' Ἡ
τελευτῶν λέγει δὲν ἔλεγχθ'· Μένει νὰ
ἀντιζητήσωμεν ἐὰν τὰ εἶδη τῶν ἐνο-
φολιμῶνθέντων βωῶν δύναται τῇ εὐ-
νοίᾳ τῆς ἀνοσίας αὐτῶν νὰ ἐνδυναμώ-
σῃ οὕτως αὐτοὶ νὰ διδῶσιν εἰς ἡμᾶς
διὰ τὸν ὁρρὸν αὐτῶν τὸ φυσικοῦ
ὅπερ δὲν ἡδυνάμηνεν μέγιστον φῶς νὰ

ἐπιτύχωμεν· τὸ ζήτημα εὐρίσκεται ὑ-
πὸ μελέτην.

Πρέπει ὅρα γὰρ νὰ συμπεραῖναι
ἐκ τοῦ ἀπισιοῦδους λόγου τοῦ δια
πρεπτοῦ σοφῶς εἰς θν. ὀφειλόμεν τὴν
ἀνακάλυψιν τοῦ βακτηριδίου τῆς φη-
μιατώσεως καὶ τῆς φυματίως· τὰ ἀ-
κόλουθα· ὥς πρὸς τὴν φυματίωσιν
ἡ προφυλακτικὴ ὕγιεινὴ εἶναι μᾶλλον
λοχυρὰ παρὰ πᾶν ἄλλο θεραπευτικόν
μέσον· Ἡ ἀπισιοῦδου ἀνὴρ δὲν
εἶναι ὀριστικῇ.

Ἡ ἐπιστήμη δὲν ἐδημιουργήθη μό-
νον τὴν ἀντιφασματιώδη ὑγιεινὴν· τε-
λευταῖος ἀνεκάλυψε νέα θεραπευτικά
μέσα· ἐπάρχει ἰσχυρότερος λοιπὸν λό-
γος ὅπως ἑλπίσμεν διότι ὁ ἀνθρω-
πος εἶναι ἔξωθεν φυσικῶς ἱπιδεκτικὸν
ἀλλὰ καὶ ὡς αὐτῶς φυσικῶς ἀνέχου-
εῖς τὴν φσματίωσιν. Ἐάν εἶναι ἀλή-
θες ὅτι βλάβαι φσματικά ἐκτεταμέναι
ἢ μικροσκοπικά, ἐν ἐνεργείᾳ ἢ ἐπου-
λωμέναι διήρχουν 70 ἐπὶ τοῖς 100
ἢ κατὰ τὸν Noegeli 98 ἐπὶ τοῖς 100
παρὰ τὸν ἀνθρώπου, ὁ ὀργανισμὸς
καὶ τὸ βακτηρίδιον συμβιβάζονται. Τὸ
βακτηρίδιον ἀδρανεῖ ἢ θνήσκει ἐν τοῖς
γαγγλίοις τῶν χοιραδικῶν ἀνθρώπων·
παρετηρήσαντες καὶ πρὸ τῆς ἀνακαλύ-
ψεως τοῦ βακτηριδίου τοῦ Κόχ σώμα-
τα ἰδιορρυθμὰ τῶν ὁσίων ἢ σημάσια
δὲν ἤδυνάτο νὰ ἐνοηθῇ ἑλεῖν ὀργότε-
ρον καὶ ἄντια δὲν εἶναι ἄλλο τὴν εἰρη-
φσματικά· βακτηρίδια· τὸν ἔργατα καὶ
διατελούμενα. Ὁ Metchnikoff ἐπέ-
στρεψεν τὴν προσοχὴν ἐπὶ τῶν αὐτομάτων
ἐκείνων· ἰσώων τῶν ὁσίων· πρῶτῶς
ἡ γνώσις τὴν πορεύει. Ἥδη διὰ τῶν
φυσικῶν πηγῶν τοῦ ὀργανισμοῦ ἢ φυ-
ματίωσις εἶναι θεραπευτικὸς. Δὲν εἶ-
ναι παράδοξον· εἶναι ἀλήθεια, εἶναι
βεβαίον, ὅτι ἡ πειραματικὴ ἱατρικὴ θὰ
εὕρῃ φάρμακον προφυλακτικὸν ἢ थे-
ραπευτικὸν ὅπου θὰ ἐνεργῇ οὕτως ὅ-
πως καὶ ἡ φύσις. Πυρήθρον μῆνες
τινες καὶ ὁ χρόνος πλὴν περιέκοψε τὰς
ἐλπίδας ὡς καθιέρωσαν ἐπὶ τῶν ἀντι-
φσματικῶν ἐνφθαλμισμῶν τῶν εἰδω-
τῶν βωδῶν.

Ἡ ἔργασία τῶν μικροβιολογικῶν ἐργαστηρίων ἐφέρθη ἐπὶ τῶν αὐτῶν θεμάτων, τοῦτέστι εἰς τὴν ἐνοφθαλμισμόν τῶν βοτάνων καὶ ἐπὶ τῶν δόξων τῆς εἰσδόσεως τοῦ ψυματικού βακτηριζήδου ἐν τῷ ὄργανισμῳ. Τὰ δύο τοῦτα ζητήματα συνδέονται. Τὸ γὰρ εἶναι ὁ κύριος παραπόδος τῆς ψυματώσεως διὰ λαμβάνομεν ἐκ τοῦ γαστροεντερίου τοῦ σπλήνους.

Ἐν τῷ διεθνεί συνεδρίῳ τῆς φαρμα-
κείας ὑπὲρ ἑλβετ χωρῶν ἐν Βιέννῃ
κατὰ 7) βριον τοῦ 1907 ἐν τῷ Συνε-
δρίῳ τῆς ἡγευτικῆς καὶ τῆς Δημογραφίας
τοῦ Βερολίνου περὶ τὰ τέλη τοῦ 1907
τοῦ 1907 ἐγένετο μέγας λόγος περὶ
τῶν ὁδῶν τῆς μόλυνσεως οὐδεὶς δὲ
λόγος ἐγένετο ἐπὶ τοῦ διὰ τῆς λυμφῆς
τῶν βωδῶν ἐνοφθαλμισμού. Τὸ πρῶτον
ζήτημα μένει ἀνοικτόν. Τὸ δεύτερον
φαίνεται κεκλεισμένον ἐνεκεν τῆς ἀ-
ποπλανήσεως. ἤτις δὲν δύναται, αὐτὴ
αὐτὴ δραστικῇ.

Ἡ ἱστορία τῶν πειραμάτων τοῦ ἐνοφθαλμισμού διὰ τῆς βολῆς λυμφῆς δύνανται τὰ συνοπτισθῇ ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῶν πειραμάτων τοῦ Melun. Ἄντις ἤρξεντο κατὰ 7βριον τοῦ 1904 ὑπὸ Vallet καὶ Rossignol ὑπὸ τῆς προστασίας τῆς πρᾶκτικῆς κτηνιατρικῆς ἐταιρίας. Ἐκείνη μὲθοδον ἐνοφθαλμίσθησαν κατὰ τὴν μέθοδον τοῦ Berrhing μετὰ παρέλκεσιν τριῶν μηνῶν κατὰ τὴν γάωσιν τοῦ σοφοῦ γεγυμνῶτο οὕτως ἐνοφθαλμίσθησαν καὶ ἐξ δευτέρου· εἰτε αὐ μὲθοδον οὗτοι ἐτέθησαν εἰς διάφορα εἶδη μολύνσεως· εἰς τεχνικὴν μολύνσιν καὶ εἰς μόλυνσιν ἐν ὁμονύουσιν πρὸς τὰς φυσικὰς συνθήκας, δηλαδὴ εἰς μολυσματικὸν ἐνοφθαλμισμόν ὑπὸ τὸ δερμὶν καὶ ἐν ταῖς φλεβίαι αὐτῶν· συνικοσμὸν μετὰ ζώων μολυσμένων καὶ ἐν σταύλοις γαλομένων. Ἄτεροι μὲθοδον τῆς ἐνοφθαλμίσθησαν ὑπερβλήθησαν ὑπὸ τὰς αὐτὰς μολυσματικὰς συνθήκας· εἰς ἐπὶ τὸν δὲ γαστρίαν καὶ περὶ τὴν τῶν δερμάτινων.

Ἡ πρώτη ἔκδοσις τοῦ Rossignol καὶ Vallet ἡ δημοσιονομία κατὰ Μάρτιον τοῦ 1906 ἔβρασε εἰς τὸ συμπέραςμα τῆς ἀπαιτεσματοκρίσεως τῆς μεθόδου τοῦ Berrhing ἡ δευτέρα ἡ δημοσιονομία κατὰ ὀβρίον β-πῆρξεν ἦτον ἐπιβεβαιωτική. Καὶ ἡ μὲν καὶ ἡ δὲ ἐστηρίχθησαν ἐπὶ βεβαίων γεγονότων μετ' ἀκριβείας παρατηρηθέντων.

Ἄλλα κατὰ πρῶτον δὲν ἐλήβη κα-
θόλου ἐπ' ὧν ὁ κυριώτερος παρτίγων
ὁ χρόνος καθόλου ἐκ τοῦ χρονικοῦ δι-
αστήματος ἐξέρχεται ἢ παρτίγῃσι.
Τρεῖς αἰῶνες μετὰ τὸν ἐνοσηματισμὸν

οὐ μόνον ἀντίσταντο εἰς τὴν φυμ-
τώσιν μετὰ παρέλευσιν ὀκτῶ μηνῶν
ἐπίσης ἀντίσταντο ἀλλὰ μετὰ παρέλευ-
σιν ἐνὸς ἔτους δὲν ἀντίσταντο πλέον.
Ἐὰν δ' ἐνοφθαλμισμὸς ποιεῖται σχε-
τὴν ἀντίσταν τοῦτο δὲν ἦτο ἄλλο τι
εἰμὴ παροδικὴ ἀνοσία. Μόλις ἐπιτρέ-
πεται νὰ γένεται λόγος περὶ ἀνοσίας.
ὁ ἐνοφθαλμισμὸς ποιεῖται κατὰ τὸ
μᾶλλον καὶ ἦσαν ἀντίσταν διὰρκίᾳ.
Ἡ δευτέρα ἐκδοσις τοῦ Vallet καὶ
Rossignol ἐπῆρξεν τὸσαν ἀπαισιόδο-
ξον ὅσαν ἡ πρώτη ἐπῆρξεν ἀσιόδοξος.
ἀκολουθεῖ

Θ. Ν. Δέρβης.

ΣΥΛΛΑΒΗΤΗΡΙΟΝ ΕΝ ΟΜΟΔΕΙ

Τὴν 6) 19 Ἰανουαρίου συνήλθον εἰς πολυπληθὲς συλλογητικαίαν οἱ κάτοικοι καὶ πολλῶν οἰκονομῶν χωρίων ἡ Ὀμόδου καθ' ὃ ὤμιλησαν οἱ κ. κ. Ἡρόδοτος, Ἰωάννης καὶ Ἄρ. Κ. Μοδινῶς καὶ Χ. Παταδοπούλλος διεργημένους τὴν ἀπελπιότητα τῶν ὑπὸ κινδύνον θανάτου ἐξ αἰτίας κατεχομένων οἰκοπαράγωγων καὶ προτείνοντας ὅσα νομίζουσιν ἱκανὰ πρὸς ἀποσβῆσθαι τῆς παρούσης κρίσεως. Μετὰ τοῦτο ἀνεγώσθη τὸ ἀκόλουθον ψήφισμα γενόμενον διὰ βύθης ἀποδεκτόν.

ΨΗΦΙΣΜΑ

Οι κάτοικοι τῶν ἀνοπαράγωγων χωρίων, Ὀμόδους, Βάσης, Ἀρσίου, Παταρίων, Βουτίων καὶ Μανδρινῶν, δραστηριοποιήθηκαν σκληρὰ δοκιμασίαι τῆς πείνης ἐπὶ τῶν ἀνελκυστῶν τμητῶν τοῦ μόνου ἐκπαιδευτοῦ αὐτῶν, τοῦ οἴου, συγχρόνως βίβλου καὶ τῶν τελείων ἀνθυγιεινῶν τῆς Κυβερνήσεως περὶ αὐτοῦς συνεδριάντες ἐπὶ συλλεληγμένοι ἐν Ὀμόδῃ τῇ 6/19 Ἰανουαρίου 1910 χωρίζοντες τὰς :

α') Διαμαρτύρονται έντονώτατα διά τήν έννοχον άδιαφορίαν των άρμοίων προς τήν έκκλιμένην ως γνωστόν, καταστροφήν των οίνοπαραγωγών χωρίων.

β') Παράκαλοῦσιν ἐπιμόνως τὴν Σ. Κυ-
βερνήσιν, ὡς ἀρχιστ διαπραγματευο-
μενὰ τῆς Τουρκικῆς Κυβερνήσεως· περὶ
ἐλάττωσιν τοῦ υπερβόλου ἐπὶ τῶν οὐρανῶν
καὶ οὐροπνευμάτων δασμοῦ, ὡς καὶ μετὰ
τῆς Ἀλγυρτικῆς περὶ ἀπαγορεύσιν τῶν
κατακοιτῆς τῶν γενητῶν οὐρανῶν τῶν

γ') Νὰ καταρτισθῇ ὁ ἐκ τῆς ἐξαγωγή
οὖνον καὶ οὖνοπνευμάτων τελωνεῖατος δι-
σμός, γὰρ διπλασιασθῇ δὲ ὁ ἐκ τῶν ἐξω-
θεν εἰσάγωνμένων οὖνοπνευματωδῶν ποτὶ
τοιοῦτος.

δ') Νὰ ἐκτεταθῇ μέτροι Διευνοῦ ἡ δὲ
πρόνοια αὐτοπροδοτικῶς γράμμι, ἀρχομένη
νῆς τῆς ἐργασίας ἀπὸ τῶν οὐροφόρων χω-
ρίων, πρὸς ἀμφοτέρως τὰς διευθύνσεις
πρὸς παροχὴν ἐπαρκούς ἐργασίας εἰς τὴν
πρόνομον οὐροπαγωγὴν πληθυσμὸν
καὶ πρὸς εὐκολωτέραν μεταφορὰν τῶν
προϊόντων αὐτῆς.

ε) Να αφησύνει τὰ ἀπαιτούμενα μέτρα
πρὸς ἐπιστημονικότεραν κατασκευήν τῶν
ὁδῶν, δι' ἰδιοτέλειαν καὶ λειτουργίας καταλ-
ήλων ἐργασιῶν καὶ διὰ καταλλήλου διδα-
σκαλίας τῶν κρυσσοχωρητῶν ἵνα βελτιωθῇ
ἡ τῆς ποιότητος ἐνέργησις οἱ οἷμαί τι
μὲν μείονα κατανάλωσιν ἐν εἰναίς ἀγο-
ραῖς.

στ') Να ελαττωθῇ ὁ ἐπὶ τῶν ἀδιαι-
 λωτικῶς πωλήσεως φόρος, νὰ χωρηγῶν-
 ται δὲ τοιαῦται εὐκόλως εἰς τοὺς αἰτοῦν-
 τας πρὸς ἐπαύξησιν τῆς ἐπιτοπλείου κατὰ
 ναιώσεως.

ζ') παρακαλοῦσιν ἰδίᾳ τὴν Α. Ε. τὸ Μ. Ἀρμοστήν, ὅπως καταστήσῃ γνωστὴ εἰς τὴν κεντρικὴν Κυβέρνησιν τὴν δευτεράτην ἡμῶν θέσιν ὡς καὶ τὸ περιχόμενον τοῦ ψηφίσματος τούτου.

καὶ τὴν ἐπίδοσιν τοῦ παρόντος ψηφίσματος
 τοῦ ἐκ τῶν Μ. Ἀρχιεπισκόπων καὶ τοῦ
 βουλευτικῆς καὶ Ἐκκλησιαστικῆς ἀποτελεσματικῆς
 ἡν ἐκ τῶν κ. κ. Ἱεροδότου Μ. δυνού ἐλ-
 φρόντος, Ἀρχιεπισκόπου Κ. Μοδινού ἐλ-
 Βασίς, Ἐπαρχοῦ Ἰωάννου ἐλ Ἀρσίου
 Νικολάου Μιχαήλ ἐλ Ποταμίους, Ἰωάννου
 Οικονομίδου ἐλ Βοντινί, καὶ χ' Παναγιώ-
 τ. Χριστοδούλου ἐλ Μανδριῶν.

Ἡ Κυβέρνησις ὀφείλει ὅπως καὶ ἐ-
τῶν πραγμάτων ἀποδείξῃ τὸ ἐνδιαφέ-
ρον αὐτῆς περὶ ταλαιπωρ ἡμεῶν ἀπορρο-
γὰς χωρὶς καὶ μὴ περιορίσῃ μὲν εἰς κε-
νὰ καὶ ἀνόητος συμπαλῆς ἐπαγγελί-
μην δι' ἡδυνάσας.

ΔΙΑΔΕΞΙΣ

ΕΝ ΤΗ "ΑΓΑΠΗ ΤΟΥ ΛΑΟΥ,

Αὐριον Κυριακὴν παρὶ ὥραν 2¹/₂ μ.μ.
 ὁ ἀξιότιμος ἱατρός κ. Ν. Γ. Ἰκκωβίδης
 ὅν ποιήσῃτε διαλέξιν ἐν τῇ Ἀρχιεπι-
 σκοπῇ αὐτῇ Ἀρχιεπισκοπῇ Ἀθηνῶν.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΙΤΙΑΣ ΤΩΝ ΑΣΘΕΝΩΝ
ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΞ ΑΥΤΩΝ ΠΡΟΦΥΛΑΞΕΩΣ

Ἡ εἰσόδος Ἐλευσίνα.
(Ἐκ τοῦ γραφείου τοῦ Ἀναγνωστηρίου.)

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Καθίσταται γνωστόν ὅτι τὸ καλλιτε-
χνικὸν ἐργαστήριον τοῦ παρ' ἡμῖν δοκιμῶ
γλύπτου κ. **Α. Θυμοπούλλου** με-
ταφθέρη εἰς τὸ κατὰ τὸ ἄ σιγμα χιτῆ-
σούρα καταστήμας τοῦ κ. **Γ. Ίωνιδου**
καὶ ἐν τῇ καποκίᾳ αὐτοῦ.

